

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **P. F.**, proti žalovanému: **Vězeňská služba ČR, Věznice Valdice**, se sídlem Valdice, náměstí Míru 55, v řízení o rozhodnutí Vrchního rady Vězeňské služby ČR ze dne 30.11.2011 o stížnosti proti rozhodnutí Vrchního komisaře Vězeňské služby ČR ze dne 24.11.2011,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí vrchního rady Vězeňské služby ČR (dále též „žalovaný“), kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vrchního komisaře Vězeňské služby ČR (dále též „vrchní komisař“) ze dne 24.11.2011 o uložení kázeňského trestu odsouzenému podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o výkonu trestu odnětí svobody“), a to celodenní umístění do uzavřeného oddělení na 20 dnů nepodmíněně.

Žalobce v žalobě uvedl, že při odběru moči u žalovaného dne 17.10.2011, byla v jeho vzorku zjištěna přítomnost metamfetaminu. Jelikož žádnou drogu nepožil, upozornil na nesrovnalosti při odběru jako rozbalený test a pomůcky k odběru a zároveň žádal o odběr vzorku krve, což mu nebylo umožněno. Dne 18.10.2011 se znovu podrobil odběru vzorku moči a výsledek byl již negativní. Přesto byl vzorek jeho moči ze dne 17.10.2011 zaslán do Hradce Králové na rozbor, kterým byla zjištěna přítomnost zakázané látky.

Poukázal na to, že u žalovaného pracoval jako vedoucí směny na úseku stravování, byl hodnocen jako bezproblémový pracovník s řadou pochval a odměn.

Zdůraznil, že je přesvědčen, že za jeho intoxikování odpovídá třetí osoba. Správní orgány se však nikterak nezabývaly jeho námitkami a v řízení nebyli vyslechnuti jím navržení svědci M. P., P. R. a S. N. Žalobce tvrdil, že svědek S. N. mu úmyslně drogu vhodil do pití, což žalobce ohlásil. Navíc svědek P. R. byl ve stejnou dobu na pracovišti ústavní kuchyně rovněž intoxikován, ale jelikož drogy užíval, tak intoxikaci poznal a nahlásil ji, proto nebyl potrestán. Zdůraznil, že on drogy neužíval, tudíž na sobě příznaky intoxikace nepoznal.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel veškeré žalobou uplatněné námitky.

Uvedl, že žalobce musel vědět o své intoxikaci, neboť dne 17.10.2011 lékař zjistil u žalobce na levé ruce dva až tři vpichy, které nasvědčovaly nitrožilní aplikaci omamné látky, což vyplývá z komentáře protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče ze dne 17.10.2011.

Nesouhlasil s námitkou nedbalosti zdravotního personálu při práci s kontrolními testy dne 17.10.2011, neboť ředitelka odboru zdravotnické služby generálního ředitelství Vězeňské služby ČR dne 16.1.2012 pod č.j. VS 348/2011-50/St/804 shledala stížnost žalobce v tomto směru za nedůvodnou a ryze účelovou ve snaze zpochybnit vyšetření.

Konstatoval, že vina žalobce byla v kázeňském řízení jednoznačně prokázána, zejména výsledky testů, což vyplývá z protokolů o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče ze dne 17.10.2011 a z protokolu Ústavu klinické biologie a diagnostiky Fakultní nemocnice Hradec Králové ze dne 8.11.2011. Protokoly potvrdily pozitivní nález v moči žalobce nad kalibrační mez na metamfetamin a amfetamin. Správní orgány tak správně dovodily, že žalobce nejméně v jednom případě požil psychotropní a návykovou látku. Naopak v řízení nebylo prokázáno tvrzení žalobce, že by došlo k manipulaci se vzorky moče nebo špatnému postupu zdravotního oddělení při odběru vzorku.

Ke kázeňskému trestu uvedl, že je v souladu se zákonnými ustanoveními § 28 odst. 3 písm. b), § 46 odst. 1 ve spojení s § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, neboť se jedná o kázeňský přestupek zákaz konzumovat jiné návykové látky. Shrnutí, že kázeňský přestupek žalobce byl náležitě objasněn a vina žalobce byla řádně prokázána. Trest, který mu byl uložen, byl zcela úměrný závažnosti spáchaného přestupku.

Odmítl, že by kázeňské řízení bylo projevem libovůle správních orgánů. Naopak poukázal na tu skutečnost, že v něm byly dodrženy veškeré zákonné i prováděcí předpisy, jako vyhl. č. 345/1999 Sb. atp.

Odkázal na speciální charakter kázeňského řízení, v němž se dle § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody nepoužije správní řád. Přičemž na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást shodné nároky, jako např. na rozhodnutí ostatních správních orgánů. Základní funkcí kázeňského rozhodování je totiž flexibilita a snaha udržet pořádek a bezpečnost ve věznici v reálném čase. Přesto měl žalobou napadená rozhodnutí jak po obsahové, tak po formální stránce za bezvadná.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu byly pro rozhodnutí ve věci zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Z protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moče ze dne 17.10.2011 vyplývá, že žalobce měl při náhodném testování pozitivní výsledek na metamfetaminu. Lékař zároveň u žalobce našel v levé loketní jamce dva až tři vpichy. Žalobce s výsledkem testování nesouhlasil s odůvodněním, že bere léky na nachlazení.

Z nálezu Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové ze dne 8.11.2011 vyplynulo, že u žalobce byl v moči zjištěn pozitivní nálezn nad kalibrační mez jak metamfetaminu, jak amfetaminu.

Dne 14.11.2011 byl se žalobcem sepsán protokol o podání vysvětlení. Žalobce se vyjádřil tak, že žádnou omamnou psychoaktivní látku vědomě nepožil, tudíž si neumí vysvětlit pozitivní výsledky na zakázané látky ve vzorku své moči, testované dne 17.10.2011, a ani skutečnost, že měl v levé loketní jamce stopy po dvou až třech vpichách. Uvedl, že má vysoký krevní tlak, a kdyby si drogy aplikoval, tak by mohl přijít o život. Navíc chodí každé tři měsíce na interní vyšetření, kde mu odebírají krev a moč, tudíž by se již dříve muselo ukázat, zda požívá zakázané látky. Nesouhlasil s tím, že zdravotní sestra použila již rozbalený tester, což vysvětlila tím, že jiný tester nemá k dispozici. Rozbalené měla i další zdravotní pomůcky, např. kapátka, zkumavky a testery. K prokázání těchto svých tvrzení navrhl vyslechnout odsouzeného M. P., který se účastnil testování téhož dne. Namítal, že nebylo vyhověno jeho žádosti o odběr krve, který mohl prokázat, že žádnou zakázanou látku nepožil. Závěrem upozornil na to, že pokud by správní orgány měly za to, že zdravotní personál ve věci nepochybil, tak potom mu musel nějakou drogu přimíchat do jídla či nápoje některých ze spolu odsouzených.

Dne 15.11.2011 byl sepsán úřední záznam s pprap. M. K., který žalobce a M. P. odvedl dne 17.10.2011 na toxikologické vyšetření. Uvedl, že zdravotní sestra dala žalobci nový jednorázový kelímek, před žalobcem rozbalila drogový test a moč testovala. Přítomen testování byl i Dr. L., který prohlédl žalobcovy ruce a na jeho levé ruce našel vpichy.

Dne 21.11.2011 se ve věci vyjádřila zdravotní sestra, která provedla žalobcovo toxikologické vyšetření moči dne 17.10.2011. Zdůraznila, že při testování nepoužila rozbalený test, když toxikologických testů má zdravotní oddělení dostatek.

Dne 23.11.2011 byl vyhotoven záznam o kázeňském přestupku odsouzeného (žalobce) komisařem poručíkem Ing. A. K., v němž shrnul skutková zjištění ohledně přítomnosti zakázané látky v odebraném vzorku moči žalobce dne 17.10.2011. Záznam obsahoval i písemné vyjádření žalobce, který napsal, že si věc neumí vysvětlit, když žádnou omamnou ani psychotropní látku vědomě neužil. Nesouhlasil s uloženým trestem a poukázal na to, že ve věci nebyl vyslechnut svědek P.

Dne 24.11.2011 byla vrchním komisařem Vězeňské služby ČR vyhotovena závěrečná zpráva k provedenímu šetření odběru vzorku moči žalobce. Skutek byl popsán tak, že dne 17.10.2011 byl žalobce předveden na zdravotní oddělení Věznice Valdice, kde mu byl odebrán vzorek moči k provedení orientačního toxikologického vyšetření. V odebraném vzorku byl zjištěn pozitivní nálezn na přítomnost látky metamfetaminu. Proto byl odeslán ke confirmaci do FN v Hradci Králové, která potvrdila pozitivní nálezn metamfetaminu a

amfetaminu. Dne 19.11.2011 byl žalobce opakovaně podroben tomuto testu, jehož výsledek byl v pořádku. Zdůraznil, že zdravotní sestra popřela, že by v případě žalobce použila již rozbalený test.

Dne 24.11.2011 vydal vrchní komisař Vězeňské služby ČR, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci. Skutek byl zde popsán tak, že dne 17.10.2011 byl žalobce předveden na zdravotní oddělení Věznice Valdice, kde mu byl odebrán vzorek moči, jehož vyšetřením byla zjištěna přítomnost látky metamfetaminu. Proto byl vzorek odeslán ke confirmaci do FN v Hradci Králové, která potvrdila pozitivní nález metamfetaminu a amfetaminu. Uvedl, že žalobce vinu popírá s tím, že žádnou drogu neužil. Dospěl tak k závěru, že žalobce se dopustil hrubého porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, neboť nejméně v jednom případě požil omamnou a psychotropní látku. Uložení kázeňského trestu zdůvodnil tak, že vina žalobce byla dostatečně prokázána výsledkem laboratorních testů a šetření ve věci. Připustil, že žalobce spáchání kázeňského přestupku nedoznal. Uložený trest považoval za úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku.

Žalobcovu neodůvodněnou stížnost ze dne 24.11.2011 proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaný dne 30.11.2011 zamítl jako nedůvodnou dle § 60 odst. 2 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Uvedl, žalobcova vina byla jednoznačně prokázána zejména výsledky laboratorních testů. Naopak v řízení nebylo prokázáno, že by došlo jakékoli manipulaci se vzorky či k nesprávnému postupu zdravotního oddělení při testování moče. Žalobce byl s rozhodnutím o stížnosti seznámen dne 30.11.2011 a poučen tak, že přezkoumání rozhodnutí se lze domáhat dle § 46 odst. 3 písm. f) až h) zákona o výkonu trestu odnětí svobody.

Dne 30.11.2011 žalobce podal odvolání - stížnost proti udělení kázeňského trestu, kterou odůvodnil shodně jako žalobu.

Dne 30.1.2012 byla vrchním státním radou generálním ředitelem Vězeňské služby ČR žalobcova stížnost vyhodnocena nedůvodnou, neboť v činnosti zaměstnanců Věznice Valdice neshledal žádné pochybení. Z výsledků šetření dovodil, že odběr moči byl u žalobce proveden zcela standardním postupem. Poukázal na to, že balení toxikologického testu je tzv. jednorázové, tudíž jeho opakované použití je vyloučeno. Ani pokud by byl test vybalen před vyšetřením, neměla by tato skutečnost žádný vliv na výsledek testu. Zdůraznil potvrzení toxikologického výsledku odběru žalobce specializovanou laboratoří Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové. Přičemž lékařem Věznice Valdice nebyly žalobci předepsány žádné léky, které by mohly zkreslit výsledek testu. Proto uzavřel, že kázeňské řízení bylo realizováno v souladu s příslušnými právními předpisy.

Soudem zjištěný skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, která jeho vydání předcházela, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzeným zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.

Podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody je kázeňským trestem i celodenní umístění do uzavřeného oddělení až na 20 dnů.

Podle § 47 odst. 1 věta první zákona o výkonu trestu odnětí svobody lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného.

Soud nejprve s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2010 č.j. 9 As 2/2008 – 125, jehož právní věta zní: „*Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podle zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, která se týkají základních práv a svobod, tj. nejméně rozhodnutí o uložení trestů dle § 46 odst. 3 písm. f), g) a h) tohoto zákona, podléhají soudnímu přezkumu.*“ konstatuje, že tím, že v dané věci je soudem přezkoumáváno rozhodnutí o uložení kázeňského trestu dle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, je dána přezkumná činnost soudu.

Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, neboť on se žádného kázeňského přestupku nedopustil, jelikož žádnou zakázanou látku nepožil. Soud podotýká, že § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody podmiňuje možnost uložení kázeňského trestu náležitým objasněním okolností kázeňského přestupku a prokázáním viny odsouzeného. Dle § 58 odst. 2 vyhlášky č. 345/1999 Sb., řád výkonu trestu odnětí svobody ve znění rozhodném (dále jen „ŘVTOS“) je východiskem pro posouzení kázeňského přestupku záznam, který se o kázeňském přestupku sepíše na předepsaném tiskopise. V posuzovaném případě byl záznam sepsán dne 23.11.2011 a byly v něm uvedeny konkrétní údaje o jednání, v nichž byl kázeňský přestupek spatřován, tj. zjištění přítomnosti zakázané látky metamfetaminu v odebraném vzorku moči žalobce dne 17.10.2011. Jako důkazní prostředky k objasnění skutku, v němž byl spatřován kázeňský přestupek dle § 58 odst. 3 ŘVTOS, byly uvedeny protokoly o provedeném toxikologickém vyšetření žalobce. Zásadně v kázeňském řízení může k objasnění skutku přispět také doznání pachatele, které však nezavazuje příslušného zaměstnance Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku. Skutek musí být tedy náležitě objasněn, aby bylo možno učinit spolehlivý závěr o vině či nevině odsouzeného. Odsouzený nemusí svoji nevinu prokazovat, naopak vina mu musí být prokázána. Před uložení kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se k věci vyjádřil. Přičemž takovéto vyjádření se dle § 58 odst. 4 ŘVTOS uvede na předepsaném tiskopisu a předloží odsouzenému k podpisu. Žalobce se ke spáchání kázeňského přestupku nedoznal a písemně se ve věci vyjádřil dne 23.11.2011. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o opravném prostředku dle § 58 odst. 5 ŘVTOS.

Tedy kázeňský trest lze uložit pouze, pokud jsou náležitě objasněny okolnosti jeho spáchání a je-li prokázána vina odsouzeného. V posuzovaném případě byl žalobci uložen kázeňský trest za požití zakázaných látek metamfetaminu a amfetaminu. V žalobou napadeném rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ze dne 24.11.2011 vrchní komisař vyšel ze skutečnosti, kdy přítomnost metamfetaminu ve vzorku moče žalobce byla prokázána

toxikologickým rozbořem provedeným dne 17.10.2011 na zdravotním oddělení Věznice Valdice. Přítomnost metamfetaminu v žalobcově vzorku a navíc amfetaminu byla potvrzena nálezem Ústavu klinické biochemie a diagnostiky FN Hradec Králové ze dne 8.11.2011. Proto i s odkazem na kázeňské řízení byl žalobci výrokem napadeného rozhodnutí uložen podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu odnětí svobody kázeňský trest.

Soud tak má za to, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje dostatečně přesnou specifikaci skutku, tj. kázeňského přestupku, který byl žalobci kladen za vinu. Kázeňský trest byl uveden ve výroku konkrétně i s citací příslušných zákonných ustanovení, na jejichž základě byl žalobci uložen. V odůvodnění rozhodnutí byl opět konkrétně citován § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, který byl žalobcovým jednáním hrubě porušen. Vrchní komisař dospěl k závěru, že vina žalobce byla dostatečně prokázána výsledky toxikologických laboratorních testů a rovněž i příslušným šetřením ve věci. Připustil, že se žalobce ke spáchání přestupku nedoznal. Uložený trest byl odůvodněn tak, že je úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku. Rozhodnutí bylo datováno a podepsáno vrchním komisařem. Rovněž obsahovalo poučení o možnosti podat stížnost. Stížnost žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu byla zamítnuta jako nedůvodná žalovaným a byla odůvodněna tak, že v řízení nebylo zjištěno, že by došlo k jakékoliv manipulaci s testovanými vzorky, či k nesprávnému postupu zdravotního oddělení. Z provedeného šetření je zřejmé, že žalovaný v této souvislosti přihlédl k písemnému vyjádření zdravotní sestry, která žalobcův vzorek moči testovala a k úřednímu záznamu sepsanému pppap. M. K., kteří vyvrátili tvrzení žalobce o použití již rozbalených testovacích pomůcek. Z jejich vyjádření rovněž vyplynulo, že testování žalobce byli přítomni pouze žalobce, oni dva a Dr. L., který našel vpichy od injekční stříkačky na jeho paži. Tudíž svědecký výsledek M. P. k prokázání manipulace s testovacími pomůckami byl zcela nadbytečný, když svědek se testování žalobce osobně neúčastnil. Výsledek jiného svědka než M. P. žalobce v kázeňském řízení nepožadoval (viz záznam o kázeňském přestupku odsouzeného ze dne 23.11.2011). Tudíž soud jako nedůvodnou posoudil i žalobní námitku o absenci svědeckých výsledků P. R. a S. N. Dále žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že vedoucí výkonu trestu při ukládání kázeňského trestu nepřekročil svou kázeňskou pravomoc a jeho výše je úměrná závažnosti spáchaného kázeňského přestupku. V poučení bylo uvedeno, že přezkoumání rozhodnutí o stížnosti této dle § 46 odst. 3 písm. f) až h) zákona o výkonu trestu odnětí svobody se lze domáhat podle § 72 odst. 1 s.r.s. Žalobce tuto stížnost následně podal a příslušný orgán ji jako nedůvodnou zamítl.

Soud tak dospěl k závěru, že v daném kázeňském řízení byl kázeňský přestupek žalobce řádně prokázán, žalobní námitky o žalobcově úmyslné intoxikaci svědkem S. N. a současnou intoxikaci svědka P. R., má soud ve světle výše uvedeného za ryze spekulativní. Přičemž soud zároveň zdůrazňuje specifickou povahu rozhodnutí o kázeňských trestech dle zákona o výkonu trestu odnětí svobody a odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 21.10.2008 sp. zn. I ÚS 1785/08, který konstatoval, že: „na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase. Napadené rozhodnutí o uložení kázeňského trestu obsahuje dostatečně přesnou specifikaci rozhodujícího orgánu i odsouzeného, výrokovou část, popis skutku, závěr o porušení konkrétní právní (resp. vnitřní) normy vymezeným skutkem a poučení o oprávněném prostředku, datum a podpis. Rovněž z rozhodnutí o stížnosti je dostatečně seznatelné, kdo, kdy, proč a jakým způsobem rozhodl, byť nosným důvodem odůvodnění je konstatování, že "odsouzený se kázeňského přestupku dopustil". Tuto faktickou skutečnost však ani stěžovatel nezpochybňuje.“

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný, úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. května 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková